

Liturgia Domowa

**Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Adwentu 2021**

Gliwice 2021
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Adwent 2021 r.

Drodzy Rodzice!

Nowy Program Duszpasterski pt.: „Posłani w pokoju Chrystusa”, który wejdzie w życie w 1. Niedzielę Adwentu, wychodzi naprzeciw Waszej codziennej trosce o wychowanie młodego pokolenia w duchu wiary. Pierwszym środowiskiem życia, do którego udajemy się z pokojem Chrystusa, jest właśnie rodzina, którą pragniemy wspierać w jej wysiłkach na rzecz budowania Kościoła Domowego. Szczególna rola w tym dziele przypada rodzicom, którzy na podstawie przyjętych sakramentów chrztu, bierzmowania i małżeństwa stają się kapłanami ogniska domowego.

Niniejszy zeszyt obejmuje cztery spotkania na kolejne niedziele Adwentu, przy czym jedno spotkanie składa się z trzech części:

- słuchanie Słowa Bożego;
- rozmowa na temat nawiązujący do niedzielnej liturgii;
- modlitwa w gronie rodzinnym.

Gorąco zachęcamy rodziców do zorganizowania spotkań rodzinnych, które mają na uwadze rozwój oraz dojrzewanie wiary ich dzieci. Wszystkim korzystającym z tej pomocy życzymy błogosławionych owoców adwentowego oczekiwania oraz radości i pokoju nadchodzącego już Pana.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek
Wydział Duszpasterski
Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

I. Niedziela Adwentu [C]

Czytania mszalne: Jr 33,14-16; 1 Tes 3,12-4,2; Łk 21,25-36.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej w niedzielne popołudnie) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala pierwszą świecę na adwentowym wieńcu
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: Łk 21,25-28 i 34-36;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Panie, nasz Boże, pomóż nam gorliwie się przygotować na przyjście Chrystusa, Twojego Syna, aby gdy przyjdzie i zapuka do naszych drzwi, zastał nas czuwających na modlitwie i z radością głoszących Jego chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników na temat Adwentu:

Wprowadzenie:

Rozpoczęliśmy czas adwentowego oczekiwania. Jednak Adwent nie jest tylko czasem oczekiwania na Boże Narodzenie. Zwłaszcza pierwsza część Adwentu, która trwa do 16 grudnia, przypomina nam o celu naszego czuwania, którym jest powtórne przyjście Chrystusa na końcu czasów. W dzisiejszej Ewangelii mogliśmy usłyszeć, że Jego powtórne przyjście będzie czymś niespodziewanym, zaskakującym.

Z tego powodu Adwent w naszym życiu powinien być czasem czuwania, a słowa z dzisiejszej Ewangelii: „*Czuwajcie w każdym czasie*” (Łk 21,36) są zaadresowane właśnie do nas. Od czego powinniśmy to nasze czuwanie rozpocząć? Na samym początku każdy z nas musi pomyśleć o tym, co jest dla niego najważniejsze, co ma wartość mniejszą, drugorzędną, z czego możemy zrezygnować, aby tego co najważniejsze nie utracić.

Wielką pomocą w adwentowym czuwaniu jest codzienna modlitwa, słuchanie Słowa Bożego, przyjęcie sakramentu pokuty oraz pełne przeżycie Mszy Świętej.

Pomocą w rodzinnej rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Jak można rozpoznać człowieka czuwającego? Jakimi cechami wyróżnia się on spośród innych ludzi?
- Co nam najczęściej przeszkadza w osiągnięciu postawy czuwania? Jak możemy sobie z tymi trudnościami poradzić?
- Dlaczego Pan Jezus nie wyjawiał nam dokładnej daty swojego powrotu na ziemię?
- Co można zyskać zachowując w Okresie Adwentu postawę czuwania? (w. 34-36);
- Jak możemy się dobrze przygotować na spotkanie z Panem Jezusem podczas Mszy Świętej?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy odnowieni na duchu przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

II. Niedziela Adwentu [C]

Czytania mszalne: Ba 5,1-9; Flp 1,4-6. 8-11; Łk 3,1-6.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala dwie świece na adwentowym wieniec;
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: Łk 3,1-6;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Panie, nasz Boże, przyjmij nasze błagania i udziel nam swojej pomocy w doświadczeniach życia, niech przyjdzie Twojego Syna nas umocni i zachowa od grzechu. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników:

Wprowadzenie:

Aby wypełnić swoje zamiary Pan Bóg potrzebuje ludzi. Dlatego w dzisiejszej Ewangelii spotykamy św. Jana Chrzciciela, który mieszkał na pustyni, z dala od ludzi, wiele się modlił i pościł. Kiedy Pan Bóg powołał go do swojej służby, otrzymał zadanie głoszenia ludziom nawrócenia, którego znakiem jest chrzest. Jego słowa musiały być bardzo jasne i zrozumiałe, gdyż wielu ludzi przejęło się nimi i przyjęło chrzest.

Kiedy przyglądamy się innym ludziom oraz sobie samym, widzimy często, że nie spieszy się nam aż tak bardzo, aby coś zmienić w naszym życiu, aby zmienić hierarchię wartości, aby się

nawrócić. Często nie czujemy takiej potrzeby albo myślimy sobie, że jeszcze nie nadeszła odpowiednia pora, że może inni potrzebują tego wszystkiego bardziej ode mnie. Św. Jan Chrzciciela, który podjął się niełatwego zadania, przypomina nam, że nie ma chwili do stracenia, że każdy wysiłek włożony w przemianę swojego życia ma swoje znaczenie i zasługuje na uznanie u Pana Boga.

Pomocą w rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Jakie zadanie od Pana Boga otrzymał św. Jan Chrzciciel? Do czego wzywał on napotkanych ludzi?
- Spróbujmy sobie wyobrazić jak ludzie tamtej epoki reagowali na jego słowa? Czy św. Jan Chrzciciel mógł u wszystkich słuchaczy liczyć na zrozumienie?
- Na czym polega przygotowanie drogi Panu? Jak należy sobie to wyobrazić? (w. 5: wyprostować to, co krzywe oznacza zmienić coś całkowicie lub przekształcić; wyrównać doliny i miejsca wyboiste oznacza wypełnić nasze życie tym co dobre);
- W jaki sposób możemy się zatroszczyć o przemianę naszego życia? Co należy zrobić, aby skutki tej przemiany okazały się trwałe?
- W jaki sposób w tym zadaniu może nam pomóc przeżycie niedzielnej Mszy Świętej?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy jako odnowieni na duchu przeżyli Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

III. Niedziela Adwentu [C]

Czytania mszalne: So 3,14-18a; Flp 4,4-7; Łk 3,10-18.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala trzy świece na adwentowym wieńcu;
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Łk 3,10-18*;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy z wielką czujnością oczekiwali przyjścia Twojego Syna, i wierni pouczeniom naszego Zbawiciela wyszli na Jego spotkanie ze światłem wiary i miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa: Troska o dojrzałą wiarę:

Wprowadzenie:

Usłyszeliśmy przed chwilą dalszy ciąg relacji św. Łukasza na temat działalności św. Jana Chrzciciela. Wśród wielu ludzi, którzy słuchali jego nauk, nie zabrakło biednych i bogatych; słuchali go nawet poborcy podatkowi oraz rzymscy żołnierze. Wielu z nich nie miało dotąd pewnie większej potrzeby przemyślenia swojego życia, osobistego rozumienia zbawienia oraz swojego postępowania.

Ludzie, którzy słuchali Jana, byli mocno poruszeni jego słowami, gdyż wielu z nich zrozumiało, że oto przemawia do nich

prorok. Dlatego widząc własną sytuację zaczęli pytać: „*Co mamy zrobić?*”. Rady św. Jana Chrzciciela są bardzo proste i nie wymagają specjalnych objaśnień. Przeżyć własne nawrócenie, to poświęcić czas drugiemu człowiekowi, podzielić się z nim tym, czego potrzebuje do godnego życia, zaniechać użycia przemocy, zachować we wszystkim konieczny umiar, dobrze wypełnić swoje codzienne obowiązki.

Wypełnienie tych zadań uwolni w naszym życiu nową energię oraz pozwoli nam znaleźć potrzebne miejsce dla przychodzącego Pana Jezusa.

Pomocą w rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Kto przychodził do św. Jana Chrzciciela z prośbą radę? Co poruszyło tych ludzi w jego nauczaniu najbardziej? (w. 10 -14);
- Jakich rad udzielił im św. Jan Chrzciciel? Jak mogło wpłynąć wypełnienie jego zaleceń na ich życie?
- Czym różni się chrzest, którego udzielał Jan Chrzciciel od chrztu, którego udzielać będzie zapowiadany Pan Jezus? (w. 16);
- W jaki sposób dzisiejsza Ewangelia odnosi się do nas? Czym powinna odznaczać się nasza praca, nasze codzienne obowiązki czy też troska o innych ludzi?
- W którym miejscu podczas Mszy Świętej słyszymy wołanie o nawrócenie naszych serc oraz o przemianę życia?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

IV. Niedziela Adwentu [C]

Czytania mszalne: Mi 5,1-4a; Hbr 10,5-10; Łk 1,39-45.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala cztery świece na adwentowym wieńcu;
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: Łk 1,39-45;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Ojcze niebieski, za zwiastowaniem anielskim Niepokalana Dziewica przyjęła Twoje odwieczne Słowo i przeniknięta światłem Ducha Świętego stała się świątynią Bożą, prosimy Cię, spraw, abyśmy za Jej przykładem pokornie wypełniali Twoją wolę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa domowników

Wprowadzenie:

W ubiegły piątek (17 grudnia) rozpoczęliśmy drugi etap adwentowego oczekiwania, który jest skierowany na nasze przygotowanie do Świąt Bożego Narodzenia. Wiele rzeczy i spraw udało się nam już uporządkować, jednak pozostaje jeszcze coś, o czym nie możemy zapomnieć. Mamy tylko jedno takie miejsce, które możemy ofiarować Panu Jezusowi: nasze serce. W dzisiejsze popołudnie chcemy sprawdzić, czy jest już ono gotowe na przyjęcie wyjątkowego gościa.

Dzięki słowom dzisiejszej Ewangelii możemy na chwilę popatrzeć na to, jak na ten moment przygotowały się Maryja i Elżbieta. Obie kobiety dzielą się tym, co otrzymały od Boga. Widać w nich również wyraźną gotowość do podjęcia służby oraz

przyjęcia planu, który przygotował dla nich Bóg. Wiara Maryi i Elżbiety polega na niewzruszonym przekonaniu, że Bóg daje człowiekowi to, co najlepsze.

Serca obu kobiet lśnią czystą miłością i uwielbieniem Pana Boga za Jego wierność. Możemy również zaobserwować ich dzielenie się wiarą, która jest darem od Pana Boga i dokonuje w ich życiu wielkich rzeczy. To co otrzymały od dobrego Boga nie może pozostać tylko ich własnością, dlatego pragną podzielić się nią z innymi ludźmi.

Pomocą w rozmowie mogą służyć następujące pytania:

- Gdzie rozegrała się scena z dzisiejszej Ewangelii? (w. 39);
- Jak zareagowała Elżbieta na przybycie Maryi do jej domu? Skąd znamy słowa, którymi powitała Maryję?
- Co oznacza być napełnionym Duchem Świętym? (w. 41 może oznaczać zakończenie poczucia pustki i wątplenia; bycie obdarowanym przez Boga; radość i pokój z bliskości Pana Boga);
- W jaki sposób możemy naśladować Maryję w Jej zaufaniu do Boga? Czy korzystamy z Jej pomocy i wstawiennictwa u Boga?
- Czy w naszym domu (mieszkanu) jest obraz bądź figurka Matki Bożej? Co wiemy o tym obrazie (ew. figurce)?
- W którym miejscu podczas Mszy Świętej uczymy się jak przyjmując do siebie Pana Jezusa?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo ...*
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.